

de foreliggende Endringsforslag angaaer, bede Thinget tilbagefalde i Grindringen, hvad der af Grev Spønne, som daværende Finantsminister, er yttret om disse Forhold. Jeg er nemlig ikke bemyndiget til at fravige disse Endringer, og jeg er heller ikke selv saaledes inde i de specielle Forhold, at jeg ialfald har havt Leilighed til derom at danne mig nogen selvstændig Mening. Jeg skal blot bemærke, at i ethvert Fald maa jeg erklære mig imod, at den i Forslaget Nr. 11 omhandlede Halvdeel udskræftes til samtlige Embedsindtægter, og maa derfor, hvis Thinget iøvrigt skulde billige Forslaget, i ethvert Fald tilraade Antagelsen af det til dette Forslag stillede Underendringsforslag.

Rothe: Jeg skal blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til hvad der blev anført af den ærede Rigsdagsmand fra Møen (Barfod) som væsentlig Støtte for det af ham stillede Forslag til § 9, ifølge hvilket de Summer, som Finantsministeren skulde være bemyndiget til at udbetale til afgaaende Toldbetjente, skulde fra et Maximum af 100 Rbd., eller under visse Omstændigheder af 150 Rbd., forhøjes til 200 og 250 Rbd., idet han anførte, at det efter det foreliggende Lovudkast kunde indtræffe, at de, som have tjent i kortere Tid end 10 Aar, kunde ifølge Slutningsbestemmelsen af § 9 faae mere Indtægt end de, der have tjent i længere Tid end 10 Aar. Om dette Tilfælde troer jeg, at man med fuldkommen Sikkerhed kan sige, at det maa betragtes som en aldeles sjelden Undtagelse fra den almindelige Regel, dersom det overhovedet nogeninde skulde kunne indtræde. Jeg vil ikke aldeles positivt paastaae, at der ikke skulde gives en eller anden Toldbetjent, som havde været ansat i kortere Tid end 10 Aar, der skulde befindes sig under saadanne Forhold, at dette Tilfælde kunde indtræde med Hensyn til ham; thi, for at kunne udtale dette med Bestemthed, krævedes et særdeles specielt Kjendskab til de enkelte Personer, som have været ansatte, hvoraf jeg tilstaaer, jeg ikke er i Besiddelse, men derimod troer jeg, efter mit almindelige Kjendskab til disse Forhold, med Bestemthed at kunne udtale, at saadanne Tilfælde ikke ville indtræde som den almindelige Regel, idet det vil være meget sjæl-

dent, at en Toldbetjent, der kunde komme ind under denne Bestemmelse, har tjent i kortere Tid end 10 Aar med højere Gage end 300 Rbd. Dette Tilfælde indtræder kun paa faa saadanne Steder, hvor Betjentene efter deres tidligere Ansættelsesmaade have været at ansee som pensionsberettigede, og altsaa gaae de ind under de andre Bestemmelser i Lovudkastet og komme ikke ind under § 9; de derimod, som ikke have været pensionsberettigede, have i Reglen ikke havt en saa stor Indtægt, at de ved at faae Halvdelen deraf som aarlig Understøttelse vilde kunne faae Mere end det Maximum, som der er indrommet Finantsministeren Ret til at udbetale til dem, som have tjent over 10 Aar. Saaledes troer jeg, at den Hovedgrund, hvorpaa dette Forslag er støttet, taber sin væsentligste Betydning. Naar man tillige tager Hensyn til den Nedsættelse i Gagerne for Embedsmændene, som man ellers i det Hele har gennemført i dette Lovforslag, er der al Anledning til i denne Henseende at blive staaende ved de Størrelser, som findes i Lovudkastet, saaledes som det er kommet til os fra Landstthinget, idet der i modsat Tilfælde aabenbart vil blive et Misforhold mellem den Maade, hvorpaa man har fastsat Gagen for de højere Embedsmænd, og den Maade, hvorpaa man vil understøtte de afgaaende Betjente. Selv om saadanne enkelte Undtagelser skulde kunne indtræde, som her er omtalte, saa maa det erindres, at det i ethvert Tilfælde kun er for et Antal af Aar under 10, at denne enkelte Mand kan faae en højere aarlig Understøttelse end den, der vil tilfalde dem, som ville faae en livsvarig Understøttelse, og det er aabenbart, at, om man ogsaa i en ganske kort Arrække kan faae en lille Sum mere, end man kan faae aartigen for sin hele Levetid, saa er man dog alligevel stillet langt ufordeelagtigere, end den, som har en fast livsvarig Understøttelse, saaledes at jeg ikke heller troer, at man kan bygge nogen Grund for Forslaget paa saadanne, muligviis i enkelte Tilfælde indtrædende, Undtagelser.

C. S. Hansen: Den ærede sidste Taler har for endeel fremsført de Bemærkninger, jeg kunde have fundet mig foranlediget til at fremføre mod hvad der af den ærede Rigsdags-